

(1) **Ami** V hospodě sedím u stolu, když přijde ke mně **E** chlap,
Ami řekne: Já jsem Jíra z Maršova, a podá jednu z **E** tlap.
Dmi G7 C Ami Jak na něj chvíli koukám,
Dmi G7 C E zdá se mi, že ho znám,
Ami E Ami ale že si nejsem jistej, tak hned zvědavě se ptám:

C Dmi G C Ami (R) Hele, vy prej u vás žerete chrousty
Dmi G C C7 s krovkama a syrový,
Dmi G C Ami k obědu že jich zbodnete spousty,
E Ami v okolí každéj ví.

(2) Dodneška marně vzpomínám, co říct mi na to měl,
 po tý ráně židlí jsem to všechno nějak zapoměl.
 Jen ještě dneska cejtím, jak na bříše mi stál,
 když hospodou se jeho něžnej hlásek rozléhal:

C Dmi G C Ami (R2) Já ti dám, že u nás žereme chrousty
Dmi G C C7 s krovkama a syrový,
Dmi G C Ami k obědu že jich zbodneme spousty,
E Ami velký kulový!

(3) Od krve z mýho nosu když si ruce ušpinil,
 viděl, že má dost, a zbaběle mi pole vyklidil.
 A zatímco si kosti a zuby počítám,
 doma u stolu ho žena právě mile přivítá:

(R3) Sláva, konečně táto že domů jdeš,
 chrousti už jsou studený,
 dneska si na nich pošmakuješ,
 jsou vypasený.

(R4) Z toho kouká tvrdý poučení,
 že kdo chroustá chrousty rád,
 ten kamarádství neocení,
 chtěl by se jenom prát.